

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse«

KOM(2007) 637 endelig — 2007/0228 (CNS)

(2009/C 27/23)

Rådet besluttede den 7. februar 2008 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale og Arbejdsmarkeds-mæssige Spørgsmål og Borgerrettigheder, som udpegede Luis Miguel Pariza Castaños til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 10. juni 2008.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 446. plenarforsamling den 9. og 10. juli 2008, mødet den 9. juli 2008, følgende udtalelse med 139 stemmer for, 3 imod og 9 hverken for eller imod:

1. Indledende bemærkninger

1.1 Det er otte år siden, at EU på Det Europæiske Råds møde i Tammerfors besluttede at fremme en fælles politik for indvandring, og alligevel har fremskridtene på et af de væsentligste områder, politikken og lovgivningen vedrørende indvandreres indrejse, været meget begrænsede. Indrejse er fortsat reguleret af national lovgivning uden harmonisering på EU-niveau. Desuden er disse nationale lovgivninger meget forskellige og afspejler modstridende politikker.

1.2 Det er mere end seks år siden, at Kommissionen udarbejdede forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed⁽¹⁾. EØSU og Europa-Parlamentet udarbejdede udtalelser⁽²⁾, der støttede forslaget. Forslaget nåede imidlertid ikke længere end til Rådets førstebehandling. Siden da har flere medlemsstater udarbejdet ny lovgivning om økonomisk indvandring med meget forskellige synsvinkler.

1.3 I de kommende år får europæerne brug for, at nye økonomiske indvandrere bidrager til den økonomiske og sociale udvikling⁽³⁾. Den demografiske situation vækker formodning om, at Lissabonstrategien kan slå fejl, hvis vi ikke ændrer indvandringspolitikkerne. Der er brug for aktive indrejsepolitikker for såvel højt kvalificerede som mindre kvalificerede arbejdstagere.

⁽¹⁾ KOM(2001) 386 endelig.

⁽²⁾ Se EØSU's udtalelse af 16. januar 2002 om Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 80 af 3.4.2002) og Europa-Parlamentets udtalelse i EUT C 43E af 19.2.2004 (ordfører: Anna Terrón i Cusi).

⁽³⁾ Se Rådets konklusioner fra december 2007 (Plan for lovlig migration) og EØSU's udtalelse af 10. december 2003 om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 80 af 30.3.2004).

1.4 Det er beklageligt, at nogle regeringer har anvendt deres vetoret i Det Europæiske Råd over for Kommissionens lovforslag, og at de fastholder tidligere tiders restriktive politikker. I mellemtiden vokser den sorte økonomi og den ulovlige beskæftigelse og tiltrækker dermed endnu flere papirløse indvandrere; en udvikling som forslaget til direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere⁽⁴⁾, som EØSU har udarbejdet en udtalelse⁽⁵⁾ om, sigter mod at begrænse. Eftersom der ikke er nogen fælles EU-lovgivning, vedtager medlemsstaterne ny lovgivning med udgangspunkt i meget forskellige politiske dagsordener og skaber dermed nye hindringer for harmoniseringen. Disse forskellige politiske dagsordener og de lovgivningsmæssige uoverensstemmelser skaber forvirring og usikkerhed blandt borgerne.

1.5 EØSU glæder sig over, at lovgivning på indvandringsområdet med Lissabontraktaten bliver underlagt den almindelige procedure (initiativ fra Kommissionen, kvalificeret flertal i Rådet og fælles beslutningstagning med Europa-Parlamentet).

1.6 Imidlertid drøfter Rådet forslaget til direktiv efter den uproduktive regel om enstemmighed. Som EØSU foreslog i sin udtalelse om Haag-programmet⁽⁶⁾ skal denne ændring derfor »foretages hurtigst muligt og før behandlingen af nye lovforslag«. EØSU foreslår, at Rådet går over til den »passerelle-procedure«, der allerede gælder på asylområdet, således at disse direktiver kan vedtages med kvalificeret flertal og efter den fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet.

⁽⁴⁾ KOM(2007) 249 endelig.

⁽⁵⁾ Se EØSU's udtalelse af 13. marts 2008 om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, ordfører: Metka Roksanđić, medordfører: Pedro Almeida Freire, vedtaget på plenarforsamlingen den 12. og 13. marts 2008, EUT C 204 af 9.8.2008, s. 70.

⁽⁶⁾ Se EØSU's udtalelse af 15. december 2005 om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Haag-programmet: Ti prioriteter for de kommende fem år — Et partnerskab for europæisk fornyelse på området for frihed, sikkerhed og retfærdighed«, ordfører Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 65 af 17.3.2006).

1.7 Udvalget har allerede anført, at »Med hensyn til den nye lovgivning om betingelserne for indrejse vil en overordnet horisontal lovgivningsmæssig ramme være at foretrække frem for en sektorbestemt lovgivning« (?). Forslaget til direktiv om indrejse, som Kommissionen har udarbejdet, og som EØSU støttede med forslag om visse ændringer (⁸), er stadig et godt lovgivningsforslag. Derudover vil der kunne udarbejdes specifikke regler for sektorbestemte spørgsmål og særlige situationer. Hvis Rådet for Den Europæiske Union skulle støtte en sektorbestemt tilgang, som kun tog sigte på at give adgang for højt kvalificerede indvandrere, ville den ikke finde anvendelse på en særlig stor del af indvandringen, og den ville desuden være diskriminerende. Denne løsning vil muligvis være nemmere for Rådet, men den modsvarer ikke Europas behov.

1.8 Lissabontraktaten afstikker grænserne for EU-lovgivningen, herunder medlemsstaternes ret til selv at bestemme antallet af indvandrere, der kan få indrejse til deres område. Denne begrænsning forhindrer dog ikke opnåelsen af en omfattende harmonisering af lovgivningen i EU. Den er en tilskyndelse til at anvende fælles og gennemsigtige procedurer for den nationale forvaltning af den økonomiske indvandring. Beføjelserne til at udstede arbejds- og opholdstilladelser ligger hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der dog skal holde sig inden for rammerne af EU-lovgivningen. Den enkelte medlemsstat kan således selv i samarbejde med arbejdsmarkedets parter afgøre, hvilke typer af indvandrere den har brug for (⁹). De nationale lovgivninger bør inden for rammerne af EU-lovgivningen tage hensyn til de særlige forhold i det pågældende land.

1.9 EØSU mener, at lovgivningen om indrejse for vandrende arbejdstagere er knyttet til udviklingen på arbejdsmarkedet, hvorfor de nationale myndigheder bør indgå i en dialog med arbejdsmarkedets parter.

1.10 Desuden erkendtes det i Haag-programmet fra november 2004, at »lovlig migration vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den videnbaserede økonomi i Europa og fremme af den økonomiske udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien«.

1.11 I december 2006 vedtog Det Europæiske Råd Politikplan for lovlig migration, der sigter mod at opfylde to målsætninger:

1.11.1 Fastlæggelse af indrejsebetingelserne for bestemte kategorier af indvandrere i fire specifikke lovforslag for henholdsvis højt kvalificerede arbejdstagere, sæsonarbejdere, lønnede praktikanter og virksomhedsinternt udstationerede.

(?) Se EØSU's udtalelse af 9. juni 2005 om Grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 286 af 17.11.2005).

(⁸) Se EØSU's udtalelse af 16. januar 2002 om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 80 af 3.4.2002).

(⁹) Se fodnote 4.

1.11.2 Fastlæggelse af de generelle rammer for en retfærdig tilgang, der tager udgangspunkt i respekten for arbejdstageres rettigheder, når det gælder indvandring.

1.12 Udvalget har for nyligt vedtaget to udtalelser (¹⁰), hvori det foreslås, at indvandring forvaltes i samarbejde med hjemlandene for på den måde at bidrage til udviklingen i disse lande. EØSU har i en nylig udtalelse (¹¹) allerede foreslået, at direktiv 2003/109 gøres mere fleksibelt for fastboende udlændinge, og samtidig stillet andre forslag, som der bør tages hensyn til ved udarbejdelsen af de nye indrejsedirektiver.

2. Forslaget til direktiv

2.1 Forslaget sigter mod at gøre det lettere at tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere ved at harmonisere forenkledede indrejseprocedurer, der er baseret på fælles definitioner og kriterier og attraktive opholdsbetingelser. Det indeholder bestemmelser om en særlig ordning for »unge arbejdstagere« og fremmer mobilitet inden for EU.

2.2 Materielt og personelt anvendelsesområde

2.2.1 Formålet er at fastlægge betingelser for indrejse og ophold af mere end tre måneders varighed for tredjelandstatsborgere og deres familiemedlemmer med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og tillige regulere betingelserne for deres ophold i andre medlemsstater. Højt kvalificeret beskæftigelse defineres som udøvelse af reelt og effektivt arbejde under en anden persons ledelse, som den pågældende aflønnes for, og hvortil der kræves kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution eller mindst tre års tilsvarende erhvervs erfaring.

2.2.2 Direktivet finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som søger indrejse til en medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse. Følgende kategorier er ikke omfattet af direktivet: personer, der ansøger om international beskyttelse, eller er omfattet af ordninger for midlertidig beskyttelse, flygtninge, forskere, familiemedlemmer til EU-borgere, der udøver deres ret til fri bevægelighed, personer med status som fastboende udlændinge og personer, der er berettiget i henhold til internationale aftaler.

(¹⁰) Se EØSU's udtalelse af 25. oktober 2007 om En udviklingsfremmende EU-politik for indvandring og samarbejde med hjemlandene (initiativudtalelse), ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 44 af 16.2.2008) og EØSU's udtalelse af 12. december 2007 om Migration og udvikling: muligheder og udfordringer (initiativudtalelse), ordfører: Sukhdev Sharma, vedtaget på plenarforsamlingen den 12. og 13. december 2007, EUT C 120 af 16.5.2008, s. 82.

(¹¹) Se EØSU's udtalelse af 25. oktober 2007 om En udviklingsfremmende EU-politik for indvandring og samarbejde med hjemlandene (initiativudtalelse), ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 44 af 16.2.2008).

2.2.3 Direktivet berører ikke gunstigere bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelandsstatsborgere, ligesom det heller ikke berører medlemsstaternes mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser, undtagen for så vidt angår betingelserne for indrejse i den første medlemsstat.

2.3 Betingelser, procedurer og rettigheder

2.3.1 Direktivet fastlægger indrejsebetingelserne og adgangskriterierne, hvorefter ansøgeren

- a) skal fremlægge en gyldig arbejdsaftale eller et bindende jobtilbud af mindst ét års varighed;
- b) skal opfylde betingelserne i national ret for udøvelse af det regulerede erhverv, som er angivet i arbejdsaftalen eller det bindende jobtilbud;
- c) for så vidt angår ikke-regulerede erhverv skal fremlægge dokumentation for relevante faglige kvalifikationer for den pågældende beskæftigelse eller sektor;
- d) skal fremlægge gyldigt rejsedokument og gyldig opholdstilladelse;
- e) skal være dækket af sygeforsikring;
- f) ikke må betragtes som en trussel mod folkesundheden, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden.

2.3.2 Bruttomånedslønnen i henhold til arbejdsaftalen eller jobtilbuddet må ikke ligge under det nationale lønniveau, som medlemsstaterne har fastsat og offentliggjort med henblik herpå, som skal være mindst tre gange den månedlige bruttomimumsløn i henhold til national ret ⁽¹²⁾.

2.3.3 Tredjelandstatsborgere under 30 år, som har kvalifikationer fra en videregående uddannelsesinstitution, er undtaget fra nogle af disse betingelser. Den månedlige bruttoløn skal svare til mindst to tredjedele af det nationale lønniveau. Endvidere skal en ansøger, som har fuldført en videregående uddannelse i medlemsstaten og opnået en bachelor- og en kandidatgrad fra en videregående uddannelsesinstitution beliggende på Fællesskabets område ikke fremlægge bevis for erhvervs erfaring ud over kvalifikationer fra den videregående uddannelsesinstitution.

2.3.4 I henhold til artikel 7 og 19.5 berører ovenstående ikke medlemsstaternes beføjelser til at fastsætte, hvor mange

⁽¹²⁾ »I medlemsstater, hvor der ikke er fastsat en mindsteløn, fastsættes det nationale lønniveau til mindst tre gange den minimumsindtægt, under hvilken den pågældende medlemsstats borgere er berettiget til social bistand i medlemsstaten«. Artikel 5.2.

tredjelandstatsborgere der kan få indrejse med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse.

2.4 Det blå kort

2.4.1 Tredjelandstatsborgere, som opfylder disse betingelser, vil få udstedt et blå EU-kort. Kortet er gyldigt i to år og kan som et minimum fornyes for en tilsvarende periode ⁽¹³⁾. Hvis arbejdsaftalens varighed er på under to år, gælder kortet for en periode, der svarer til aftalens længde.

2.4.2 Medlemsstaterne bestemmer, om ansøgningen om et blå kort skal indgives af den indvandrede arbejdstager eller af arbejdsgiveren.

2.4.3 Som hovedregel behandles og undersøges ansøgninger fra tredjelandstatsborgere, som er bosiddende uden for EU. Forslaget giver dog tillige medlemsstaterne mulighed for i overensstemmelse med den nationale lovgivning at tillade ansøgninger fra tredjelandstatsborgere, som har lovligt ophold i medlemsstaten, selv om de ikke er i besiddelse af en opholdstilladelse.

2.5 Rettigheder

2.5.1 De første to år, hvor indehaveren af et blå EU-kort opholder sig i en medlemsstat, er adgangen til arbejdsmarkedet begrænset til lønnet beskæftigelse, der opfylder betingelserne for kortets udstedelse. Efter udløbet af denne periode behandles den indvandrede arbejdstager på samme vilkår som medlemsstatens statsborgere, når det gælder adgangen til arbejdsmarkedet og højt kvalificeret beskæftigelse. Arbejdsløshed udgør ikke i sig selv en grund til at inddrage det blå EU-kort, forudsat at den ikke varer længere end tre på hinanden følgende måneder.

2.5.2 Det blå EU-kort giver indehaveren ret til ligebehandling med medlemsstatens statsborgere på følgende områder: arbejdsvilkår (løn, afskedigelse og arbejdsmiljø), foreningsfrihed, frihed til medlemskab af en arbejdsgiver- eller arbejdstagerorganisation, almen og faglig uddannelse (stipendier), anerkendelse af eksamensbeviser og andre faglige kvalifikationsbeviser, social sikring, social bistand, udbetaling af erhvervede pensionsrettigheder ved flytning til et tredjeland, skattefordele, adgang til varer og tjenesteydelser og levering af offentlige varer og tjenesteydelser (procedurer til opnåelse af boliger og bistand til arbejdsformidlingen) og fri adgang til hele den pågældende medlemsstats område.

⁽¹³⁾ Formatet for opholdstilladelsen, der benævnes blå EU-kort, skal være i overensstemmelse med forordning 1030/2002 af 13.6.2002 om fastlæggelse af et ensartet format for opholdstilladelser for tredjelandstatsborgere (EUT L 157 af 15.6.2002).

2.5.3 Medlemsstaterne kan fastlægge undtagelser, f.eks. for at hindre adgangen til visse beskæftigelsesaktiviteter og visse sociale rettigheder.

2.5.4 I præamblen til forslaget anføres det, at gunstige betingelser for familiesammenføring og adgang til arbejdsmarkedet for ægtefæller bør udgøre et grundlæggende element i enhver ordning, der sigter mod at tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere til EU. Forslaget opregner derfor en række undtagelser fra de betingelser, der er fastlagt i direktiv 2003/86 om ret til familiesammenføring⁽¹⁴⁾, med henblik på at gøre det lettere for denne type af indvandrere at benytte sig af denne ret.

2.5.5 Forslaget indeholder ligeledes en række undtagelser fra direktiv 2003/109 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlændinge⁽¹⁵⁾. Højt kvalificerede tredjelandstatsborgere vil få adgang til flere rettigheder og en mere fordelagtig og fleksibel administrativ behandling end andre indvandrere med status som fastboende udlændige.

2.5.6 Medlemsstaterne skal lette adgangen til at opnå visa for tredjelandstatsborgere, hvis ansøgninger er blevet godkendt.

2.5.7 Ifølge forslaget kan indehaveren af et blå EU-kort efter to års lovligt ophold i en medlemsstat flytte til en anden medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, dog skal de samme betingelser som for opnåelsen af det blå kort i den første medlemsstat være opfyldt. Den pågældendes familie-medlemmer kan følge med eller slutte sig til ham eller hende.

3. Generelle bemærkninger

3.1 Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg bakker op om en fælles, hurtig og gennemsigtig indrejseprocedure for vandrende arbejdstagere under overholdelse af Lissabon-traktatens bestemmelser om medlemsstaternes ret til selv at fastlægge, hvor mange indvandrere de ønsker at give indrejse til deres område.

3.2 EØSU mener, at lovgivningen om indvandring i overensstemmelse med EU's principper og værdier bør være forenelig med EU's charter om grundlæggende rettigheder og lovgivning om ikke-forskelsbehandling.

3.3 Efter Lissabontraktatens ratificering og ikrafttræden vil der være en klarere fordeling af beføjelser mellem EU og medlemsstaterne, og Rådet vil træffe afgørelse med kvalificeret flertal og efter den fælles beslutningsprocedure med Europa-

⁽¹⁴⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22.9.2003 om retten til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003).

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004).

Parlamentet, og således vil den nuværende regel om enstemmighed, som hindrer vedtagelsen af virkelig fælles lovgivning, være fjernet.

3.4 Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg foreslår, at Rådet ved vedtagelsen af indvandringslovgivning (det heri omhandlede direktiv såvel som senere lovgivning) anvender den almindelige procedure (på samme måde som ved lovgivning på asylområdet), og således foregriber bestemmelserne i Lissabon-traktaten. Samtidig foreslår det endvidere, at Kommissionen fremskynder de kommende måneders arbejde med de øvrige indrejsedirektiver (om sæsonarbejdere, lønede praktikanter og virksomhedsinternt udstationerede).

3.5 Udvalget håber, at EU kan få en passende, fælles lovgivning med en høj grad af harmonisering, således at indvandringen kanaliseres gennem lovlige, fleksible og gennemsigtige procedurer, som sikrer, at tredjelandstatsborgere får en retfærdig behandling med rettigheder og forpligtelser, der kan sidestilles med EU-borgernes.

3.6 De rettigheder og forpligtelser, som tredjelandstatsborgere tillægges i medfør af forslaget til direktiv for så vidt angår ligebehandling med hensyn til løn, arbejdsvilkår, foreningsfrihed og almen og faglig uddannelse, udgør et godt udgangspunkt for indvandringslovgivningen, som skal dække alle kategorier af indvandrede arbejdstagere.

3.7 Udvalget er enig i, at bestemmelserne om familiesammenføring i den nye indvandringslovgivning bør være mindre restriktive end dem, der er fastlagt i direktiv 2003/86.

3.8 EØSU er helt enig i, at indvandringslovgivningen skal være mere fleksibel med hensyn til opholdstilladelser, sådan som foreslået af udvalget i en nylig udtalelse⁽¹⁶⁾, med det formål at muliggøre cirkulære migrationssystemer, der kan hjælpe udviklingen i hjemlandene og opveje de mest negative konsekvenser af »hjerneflugten«. I udtalelsen foreslog EØSU en række ændringer til direktivet om fastboende udlændinges status (2003/109/EF) med henblik på at gøre procedurerne mere fleksible. Udtalelsen indeholder tillige forskellige forslag vedrørende de andre indrejsedirektiver.

4. Særlige bemærkninger

4.1 EØSU mener ikke, at lønnens størrelse er et passende kriterium for, om en arbejdstager er højt kvalificeret.

⁽¹⁶⁾ Se EØSU's udtalelse af 25. oktober 2007 om En udviklingsfremmende EU-politik for indvandring og samarbejde med hjemlandene, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 44 af 16.2.2008).

4.2 Definitionen af »højt kvalificeret« bør være knyttet til eksamensbeviser og kvalifikationer fra videregående uddannelsesinstitutioner eller til tilsvarende høje faglige kvalifikationer og ikke til den løn, som arbejdstageren får ⁽¹⁷⁾.

4.3 Ved at gøre opnåelsen af et blå EU-kort betinget af lønnen bliver det desuden vanskeligere at opnå en fælles EU-politik. Harmoniseringen vil være hindret af de aktuelle store forskelle i mindstelønnen i medlemsstaterne.

4.4 EU bør gøre hurtige fremskridt med hensyn til anerkendelsen af faglige kvalifikationer under hensyntagen til Bologna-processen, der sigter mod at gøre den gensidige anerkendelse af europæiske universitetsuddannelser lettere. Men så længe der ikke findes en europæisk ordning for anerkendelse af kvalifikationer, bør der være en national myndighed, som har ansvaret for anerkendelsen under hensyntagen til direktiv 2005/36 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, de kriterier, som ILO anvender til at definere højt kvalificerede arbejdstagere ⁽¹⁸⁾, og UNESCO's internationale standard for uddannelseskvalifikationer (ISCED 1997 ⁽¹⁹⁾).

4.5 EØSU bifalder kriteriet om tre års tilsvarende erhvervs erfaring, som anvendes ved definitionen af »højt kvalificeret beskæftigelse«. Dette kan imidlertid give anledning til praktiske problemer, når det gælder erhverv, hvortil der kræves mere vidtrækkende videregående uddannelseskvalifikationer. Under alle omstændigheder bør det være de nationale myndigheder, der i samarbejde med arbejdsmarkedets parter vurderer den faglige ækvivalens.

4.6 EØSU mener, at Kommissionens forslag om at opstille gunstigere vilkår for højt kvalificerede indvandrede arbejdstagere i form af en lempeligere behandling end den, der er fastlagt i direktiv 2003/86 og 2003/109, kan føre til, at forskellige kategorier af indvandrere behandles forskelligt. Det skal sikres, at disse undtagelser ikke indvirker på den overordnede sammenhæng i EU's indvandringspolitik og princippet om ligebehandling ⁽²⁰⁾.

4.6.1 Forslaget til direktiv om højt kvalificerede arbejdstagere vil øge retten til og samtidig gøre familiesammenføring lettere.

⁽¹⁷⁾ Se EØSU's udtalelse af 30. maj 2007 om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) for livslang læring, punkt 5.6, ordfører: José Isaías Rodríguez García-Caro (EUT C 175 af 27.7.2007)

⁽¹⁸⁾ Se ILO's internationale fagkvalifikation (ISCO-88).

⁽¹⁹⁾ http://www.unesco.org/education/information/nfsunesco/doc.isced_1997.htm

⁽²⁰⁾ Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, punkt 18: »Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område. En mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for EU-borgere. Den bør også fremme ikke-forskelsbehandling i det økonomiske, sociale og kulturelle liv og udforme foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad.«

Udvalget mener, at retten til et familieliv er en grundlæggende rettighed, som ikke må afhænge af den enkelte arbejdstagers økonomiske aktivitet eller beskæftigelse. Udvalget har allerede i tidligere udtalelser foreslået, at direktiv 2003/86 om familiesammenføring ændres til også at inkludere de undtagelser, der er indeholdt i forslaget til direktiv om højt kvalificeret beskæftigelse ⁽²¹⁾.

4.6.2 EØSU er bekymret over, at forslaget til direktiv ikke giver familiemedlemmer til indehavere af det blå kort, der flytter til en anden medlemsstat, ret til at arbejde.

4.6.3 Derudover vil retsstillingen for tredjelandsstatsborgere, som har status som fastboende udlændinge i EU efter at have haft ophold i fem år, være mindre fordelagtig end for højt kvalificerede indvandrede arbejdstagere. Betydningen af stabilt og permanent ophold vil være sekundær, når det gælder retssikkerheden og integrationen i EU. EØSU har allerede i en nylig udtalelse ⁽²²⁾ foreslået, at bestemmelserne i direktiv 2003/109 gøres mere fleksible for alle fastboende udlændinge.

4.7 Der kan stilles spørgsmålstegn ved, om alle elementer i forslaget er forenelige med medlemsstaternes forpligtelser efter international ret. For eksempel er kravet om, at en indehaver af et blå EU-kort i de første to år af sit lovlige ophold skal være underlagt visse begrænsninger for så vidt angår erhvervsmæssig mobilitet, ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8 i den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres juridiske status (1977), som fastlægger en periode på højst et år.

4.8 Ifølge forslaget til direktiv vil en person, som er arbejdsløs i en periode af tre på hinanden følgende måneder, ikke kunne få fornyet sit blå EU-kort. Denne tremåneders grænse svarer imidlertid ikke til de fem måneder, der er fastlagt i den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres juridiske status (artikel 9, stk. 4).

4.9 EØSU foreslår, at en arbejdsløshedsperiode på seks måneder overvejes, således at internationale aftaler overholdes, og det bliver lettere for arbejdstagerne at finde ny beskæftigelse. Denne periode er især nødvendig, i de tilfælde hvor arbejdstageren deltager i uddannelseskurser for at få nyt arbejde.

⁽²¹⁾ Kommissionen vil i løbet af de kommende måneder offentliggøre en evalueringsrapport om direktivets virkemåde.

⁽²²⁾ Se fodnote 18.

4.10 EØSU mener, at den overgangsordning, som midlertidigt begrænser den fri bevægelighed for arbejdstagere fra de nye medlemsstater, er en undtagelse, som hurtigt bør afskaffes især med henblik på beskæftigelse af højt kvalificerede arbejdstagere, og at princippet om præference for EU-borgere bør garanteres.

4.11 Flygtninge og asylansøgere bør ikke være udelukket fra direktivets anvendelsesområde. Som EØSU har foreslået, bør personer, herunder de højt kvalificerede, der har brug for international beskyttelse, kunne arbejde ⁽²³⁾.

4.12 Det forhold, at forslaget indeholder bestemmelser om en mere fleksibel ordning for unge under 30 år (lavere

lønniveau), kan opfattes som forskelsbehandling, hvilket EØSU ikke kan tilslutte sig.

4.13 Endelig understreger EØSU vigtigheden af integration. Det har udarbejdet et antal initiativudtalelser til støtte for integrationspolitikker ⁽²⁴⁾ og har afholdt konferencer og høringer om emnet. EU og de nationale myndigheder bør arbejde sammen om fremme af integrationspolitikker, eftersom integration, herunder fremme af ligebehandling og bekæmpelse af forskelsbehandling, er en udfordring for det europæiske samfund og især for de lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationerne. Udvalget samarbejder med Kommissionen om etableringen af et europæisk integrationsforum ⁽²⁵⁾.

Bruxelles, den 9. juli 2008

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽²³⁾ EØSU's udtalelse af 12. marts 2008 om Grønbog om det fremtidige fælles europæiske asylsystem, ordfører: An Le Nouail Marlière, vedtaget på plenarforsamlingen den 12. og 13. marts 2008 (EUT C 204 af 9.8.2008, s. 77).

⁽²⁴⁾ EØSU's udtalelse af 21. marts 2002 om Indvandring, integration og det organiserede civilsamfunds rolle, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 125 af 27.5.2002).

EØSU's udtalelse af 10. og 11. december 2003 om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 80 af 30.3.2004).

EØSU's udtalelse af 13. og 14. september 2006 om Indvandring i EU og integrationspolitik — samarbejde mellem de regionale og lokale myndigheder og civilsamfundets organisationer, ordfører: Luis Miguel Pariza Castaños (EUT C 318 af 23.12.2006).

Konference om civilsamfundets indsats for integrationsfremme, Bruxelles, den 9. og 10. september 2002.

⁽²⁵⁾ <http://integrationforum.teamwork.fr/>